

— tähän onkin totuus. Mutta jatko käyttää tätä totuutta valheen tueksi sanomalla: *Menkää siis ... Haluttiin siis luoda seuraava mielikuva: Koska Jeesukselle on nyt annettu kaikki valta, tarkoittaa se, että kukaan ei siis voi vastustaa Hänen opetuslapsekseen tuleamista! — Ja näin kumottiin tämä läpi Raamatun kaikuva totuus: Usko ei ole joka miehen. Kyseessä on seuraavien Jeesuksen sanojen väänös: ... *Sinä olet antanut Hänen valtaansa kaiken lihan, että Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka Sinä olet Hänelle antanut ... Minä olen ilmoittanut Sinun nimesi ihmisille, jotka Sinä annoit minulle maailmasta. He olivat Sinun ja Sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet Sinun Sanastasi vaarin ... Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, Joh. 17:2,6, 20. Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomiteta; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainoaisen Pojan nimeen, Joh. 3:18. — Eusebiuksen viljelemä muoto muistuttaa myös ratkaisevasti Luukkaan tallettamaa Jeesuksen sanojen muotoa: ... *parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava Hänen nimessänsä kaikille kansoille, Luuk. 24:47.***

Yleisesti tiedetään, että Markuksen evankeliumin loppu (12 viimeistä jaetta) ei esiinny vanhimmissa käsikirjoituksissa, vaan että se on lisätty 100-luvun alussa (kts. Saarisalon "Raamatun sanakirja", palsta 993). Mutta kysymys ei olekaan siitä, missä vaiheessa mikin UT:n osa on otettu mukaan, vaan missä hengessä ne on aikanaan mukaan otettu. Markuksen loppu on täydellisessä sopusoinnussa muun Raamatun kanssa ja Pyhän Hengen todistuksen kanssa, kunhan vain sana kasteesta käsitellään ennenkaikkea Pyhän Hengen kasteeksi eikä pelkästään vesikasteeksi. Matteuksen loppu sensijaan ei ole sopusoinnussa jakeen 19

Katsokaa! Jumalan lasten ilmestyminen lähestyy! "Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepätte, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste"

Todellinen ilosanoma

Oletko Sinä uskossa Jeesukseen Kristukseen? Oletko vihkiytynyt Hänen omakseen ehdoitta? Oletko Pyhän Hengen osallisuudessa?

Jos voit vastata kaikkiin noihin kysymyksiin myöntävästi Jumalan edessä, Sinulle kuuluu seuraava ehdoton ja valtava ilosanoma. Älä tingi siitä yhtään, niin voit elämäsi jokaisena hetkenä palata iloitsemaan tästä täydellisestä pelastuksesta, joka Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä Sinullekin lahjoitettiin.

Sinun kaikki syntisi, laiminlyöntisi, rikkomuksesi, lyhyesti sanoen kaikki väärytesi on täydellisesti sovitettu Jeesuksen Kristuksen uhrikuolemassa Sinun edestäsi. Tämä sovitus koskee menneitä, nykyisiä ja tulevia syntejä; Sinun pelastuksesi on täydellinen. Älä enää samaista itseäsi siihen minään, joka syntii tekee, vaan asennoidu uskon kautta Jumalaa ylistäen vaeltamaan uudessa luomuksessa, joka on täydellisen synnitön. Jumala näkee Sinut sellaisena, Jeesuksen tähden; opettele siis riemuitsemaan ja kiittämään tästä valtavasta ja ehdottomasta pahuuden voittamisesta, joka Sinulle uudestisyntymässäsi lahjoitettiin. Sillä jos näin teet, mikä onkaan seurauksena? Sinä tulet kokemaan, kuinka synnin ote olemukseesi kirpoaa enenevästi ja Sinä pääset yhä suurempaan lepoon, rauhaan ja iloon Pyhässä Hengessä, yhä enenevään sapatinlepoon. — Tutki usein, ruokoihin, tämän artikkelin Sanan kohtia!

Kuule Sinä, joka et vielä täytä noita alussa mainittuja ehtoja voidaksesi puhtaalla omallatunnolla käydä omistamaan pelastuksen täydellisyyttä; ehkäpä Sinä kuitenkin olet Jumalan valittu, Hänen edeltätuntemansa, edeltämääränsä, kutsumansa, vanhurskauttamansa ja kirkastamansa Jeesuksessa Kristuksessa; Sinä vain olet tästä ihmeellisestä ilosanomasta tietämätön siitä syystä, että olet antanut maail-

osalta, kuten monella tavalla Jumalan armosta olemme osoittaneet. Antikristuksen henki, paviuden henki lisäytti lihallisen kastekäskyn Matteuksen loppuun ja ympäröi sen sinänsä totuudellisilla tukilauseilla, ettei petosta uskalletaisi poistaa. Lähes pari vuosituhatta se onkin saanut siinä olla, mutta nyt ei Kristuksen seurakunta sitä enää kärsi, vaan valhe on paljastunut ja jae hylätty.

On muistettava, että evankeliumit koottiin vasta n. 30-70 vuotta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen silloisten muistiinpanojen ja muistitiedon pohjalta. Tästä syystä ei uskova voikaan tyytyä kirjaimeen, vaan Pyhän Hengen selittämään Sanaan, 2 Kor. 3:6. Jumalan Hengen vaikutus alkuseurakunnassa oli niin voimakas, että väärästä hengestä syntynyt versio tai yksityiskohta ilman muuta hylättiin, mutta myöhemmin aikoina lihan kristillisyyden valta voimakkaasti lisääntyi, jonka tähden kävi mahdolliseksi Matteuksen 28:19 lisäys, vaikka se onkin räikeässä ristiriidassa koko muun Raamatun ja Pyhän Hengen todistuksen kanssa. — On muuten erittäin todennäköistä, että kristikunnassa on tallella varhaisia käsikirjoituksia, joista ko. kohta puuttuu, mutta koska sen julkistaminen olisi kaatanut täydellisesti kristillisyyden vallassaolevan muodon, vanhan luomuksen kristillisyyden, ei ole löytynyt sitä, joka olisi rohjennut asian julkistaa. Mutta nyt, kun ajat täyttyvät, antoi Jumala tehtäväksi tämän julkistamisen ilman ulkonaisia todisteita, että se olisi uskosta eikä näkemisestä. Näkyvät todisteet seuraavat aikanaan yksi toisensa jälkeen, niinkuin ensimmäinen jo ilmaantuikin, kiitos Jumalalle!

Ihmeellisesti Jumala pimitti silmiltämme tähän asti tämän jo tunnetun todistusaineiston, sillä Hän tahtoi antaa meille uskon voiton ennen näkemistä! Kristus-Sanomien kastenumero (no. 11) syntyi viime tammikuussa suu-

ressa heikkoudessa, Jumalan voimasta. Kehotamme kaikkia, jotka Jeesusta rakastavat, tutkimaan sen sanoman uudelleen ja ilman pelkoa!

Ei ole kysymys vähäisestä asiasta. Se valhekirjon aikakausi, joka varsinaisesti alkoi Nikean kirkolliskokouksesta v. 325, päättyi tämän kuun alussa Turussa sokeainviikolla pidettyyn kirkolliskokoukseen! Ensimmäisessä kokouksessa äänestettiin ihmisviisauden eräästä hedelmästä, kolminaisuusopista*, viimeisessä naispappeudesta — molemmat valheen hengen esille nostattamia kysymyksiä. Olemme siirtyneet Laodikean seurakunnan aikakaudesta lopunpahtumiin!

*) Kaavamaisesta kolminaisuusopista päätettiin äänestyksellä vasta Nikean kirkolliskokouksessa v. 325, ja sen jälkeen on pidetty selvimpänä harhaoppisen merkinä, ellei joku sitä sellaisenaan hyväksy! — Voi pimeyden synkeyttä!

* * *

Niitä uskovia, jotka edelleen toivovat saavansa Kristus-Sanomia, pyydämme lyhyesti ilmoittamaan asiasta. Muutamassa viime numerossa käsittelemämme asiat ovat olleet niin rajaavia, ettemme halua tyrkyttää lehteämme kenellekään, joka ei kassamme koe Jumalan Hengen yhteyttä.

Niille, joille tämä on viimeinen numero, todistamme täten, että olemme viattomat kaikkien teidän vereenne, sillä olemme näissä lehdissä Jumalan armon vaikutuksesta selkeästi julistaneet kaiken Jumalan tahdon Jeesuksessa Kristuksessa teidän hyväksenne. On oma asianne Jumalan edessä, kuinka olette siihen suhtautuneet. *Mutta olkaa Sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne, Jaak. 1:22.*

* * *

katso, uusi on sijaan tullut. Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ... Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan. 2 Kor. 5: 14, 15, 17-19.

c) Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen, ja Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa.

Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys Hänessä asuisi ja että Hän, tehden rauhan Hänen ristinsä veren kautta, Hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, Hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.

Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, Kol. 1:14, 15, 19-23.

d) Siinä on rakkaus — ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi, 1 Joh. 4:10.

e) Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien, 1 Joh. 2:2.

f) Ja hän on synnyttävä Pojan, ja sinun on annettava Hänelle nimi Jeesus, sillä Hän on vapauttava kansansa heidän synneistänsä, Matt. 1:21.

g) Olkoon siis teille tieltä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla, Apt. 13:38, 39.

Kaksi kristillisyyttä

Katsokaa: Maailmassa on kaksi toisilleen täysin vastakkaista kristillisyyttä. Toinen keskittyy Raamatussa vain tuohon yhteen jakeeseen, Matt. 28:19; he ovat noita edellisessä artikkelissa mainittuja sakramentalisteja; se on: luopioita hamasta äidinkohdusta (Ps. 58:4), jotka tarttuvat sakramentteihin kuin hukkuva oljenkorteen — mutta turhaan. *Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus (Jumalan käskyjen pitäminen), Gal. 6:15; (1 Kor. 7:19).* — Koko tuon kristillisyyden olemassaolo ja toiminta perustuu ja keskittyy lähetyksensä 19. jakeeseen. Opettaminen opetuslapsiksi on jo liikaa; sillä yhtäkään vanhaa luomusta ei ole onnistuttu opettamaan Jeesuksen opetuslapsiksi, vaikka sitä onkin nämä kaksituhatta vuotta yritetty tai oltu yrittävinään. — Tämän lihan mukaan syntyneen kristillisyyden laajuutta kuvastaa se tosiasia, että meneillään oleva yleismaailmallinen lähetyksensä perustuu tähän valhejakeeseen.

Mutta se toinen kristillisyyden muoto tunnustaa koko muun Raamatun ja jättää tämän mainitun yhden valhejakeen omaan arvoonsa käytännössä. Se on taivaasta uskon kautta ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta syntyneitä uusien luomusten kristillisyyttä. Niinkuin ensisimainitun kristillisyyden historia on luettavissa laitoskirkon historiasta, niin on jälkimmäisen, todellisen kristillisyyden historia luettavissa uskonsa tähden vainottujen historiasta, tosin suurelta osin kirjoittamattomasta historiasta. Sillä lihan mukaan syntynyt on pakotettu vainoamaan hengen mukaan syntyneitä; se ei muuta voi.

Tuo toinen lainauksessa mainittu opetuslapsuuden linja, moralismi, ei kuitenkaan välttä-

ma tu vainajat ilmoille. Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt”, Jes. 26:19, 20.

h) Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta, Apt. 10:43.

i) Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!, Room. 4:7, 8.

j) ... joka ”itse kantoi meidän syntimme” ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja Hänen ”haavainsa kautta te olette paraut”. Sillä te olitte ”eksyksissä niinkuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö, 1 Piet. 2:24, 25.

k) Kuka ikinä Hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.

Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että Hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

... Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaurin, eikä häneen ryhdy se paha. 1 Joh. 3:6, 8, 9; 5:18.

l) Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.

Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; alkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa, Gal. 5:16-18, 13.

m) Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla, Room. 6:14.

n) Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnouse-

mättä aina ole todellista opetuslapsuutta. Tähän nimittäin tarvitaan edelläkäyvänä Jeesuksen evankeliumin uskossa tapahtuva omistaminen, sillä ilman sitä ei ole uutta luomusta, jolle ainoastaan on mahdollista Jeesuksen käskyjen pitäminen. Muussa tapauksessa moralismikin on samaa voimatonta ja ulkokohtaista jumalattomien jumalaisuutta, jota pelkätään sakramentteihin perustuva kristillisyyden aina on; lihan kristillisyyttä, luopioitten so. väärin epätoivoista teatteria, jolta Kristuksen muotoon kasvamisen mahdollisuus täydellisesti puuttuu. Valitettavaa on, että se kautta aikojen on ollut perkeleen työnä pimitämässä evankeliumin kirkkautta Jumalan valituilta, joiden oma lihallisuus ilolla yhtyy helppoon ja todelliseksi väitettyyn valhekristillisyyteen. *Jumalattomuus tulee jumalattomista, 1 Sam. 24:14. ... itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä, Matt. 23:13.*

Sakramenttikristillisyyden Baalin palvontaa, so. itsensä toteuttamista ja rakastamista. Todellinen kristillisyyden on jatkuvaa ja kokonaisvaltaista Jumalan puoleen kääntyneenä vaeltamista; siinä ei enää eletä itselle eikä perkeleelle, vaan Kristuksessa Jumalalle ja Hänen omilleen.

Siinä, että Pyhän Hengen saamista alettiin pitää itsestään selvänä asiana vedellä kastettaessa, tehtiin vakava rikos Jumalan ennaltatietämystä vastaan. Muistakaamme esimerkiksi Simon-noidan tapausta, Apt. 8:13-23. Uskon ja todellisen aidon kääntymisen Jumalan puoleen tulee olla edellytys, ennenkuin ketään seurakunnan yhteyteen otetaan — ja ennenkuin ketään vesikasteellakaan on syytä kastaa; sillä ennenaikaisella kastamisella saavutetaan ainoastaan valheturva, joka Jumalan edessä on tyhjän arvoinen. Jumala ei parannukseen nöyryttämättömiä varkaita iankaikkisella elämällä siunaa, vielä vähemmän armonvarkaita ja heidän lapsiaan.

muksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmiskunta on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

Niin tekin pitää itseenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa, Room. 6:5-7, 11 (tarkoittaa: lukekaa ... kuolleiksi ... eläviksi).

o) Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi. Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta, Room. 4:14-16.

p) ... mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole, Room. 5:13.

q) Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin vanhurskaus todella tulisi laista. Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.

Mutta ennenkuin usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vastedes ilmestynyt. Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.

Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia.

Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen (Hengessä; kts. 1 Kor. 12:13 ja Apt. 1:5) kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet, Gal. 3:21-27.

r) Mutta jos meidät itsemmekin, pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko sitten Kristus synnin palvelija? Pois se!

Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä,

Kun Jumala jakoi — ja on aina jakanut ja tulee jakamaan — Pyhää Henkeä oman päättämänsä mukaan, ei sen mukaan kuin ihminen tahtoo, oli tästä vääjäämättömänä seurauksena alkuseurakunnan palavuuden laimennuttua se, että keskityttiin kastamaan vedellä ja muokattiin kastekeava semmoiseen muotoon, että voitiin väittää kasteen Pyhällä Hengellä tulleen suoritetuksi saman tien. Sillä vedellä voi kuka hyvänsä jumalatonkin pappi kastaa Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen tai Jeesuksen Kristuksen nimeen, mutta uskovan kastamiseksi Pyhällä Hengellä Jumala kuulee vain asettamiensa paimenten ja sydäimestään Jumalan puoleen kääntyneiden uskovien rukoukset. Tämä on se välttämätön kaste Herran Jeesuksen nimeen, jota ilman kukaan ei ole Jeesuksen oma.

Voi niitä, jotka panevat toivonsa ja turvansa vain lapsikasteeseen tai uskovan kasteeseen, olipa se sitten suoritettu kolmiyhteisen Jumalan nimeen tai Herran Jeesuksen nimeen, mutta jotka eivät saa Pyhän Hengen kastetta kouliimaan ja kurittamaan itseänsä osallisiksi Jumalan pyhydestä! Turhaa on ulkopuolen pesemisen, ellei sisäpuoli voi tulla puhtaaksi Jumalan edessä uskon ja hengen uudistuksen vaikuttamassa sydämen pesossa, jonka kautta ulkopuolikin puhdistuu ja Herran tulemuksessa kirkastuu taivaalliseen asuunsa!

Valhekristillisyydelle on aina riittänyt se, että kerran seurakuntayhteyteen otettuna ja nyt ’ihmisiksi’ eläen katsotaan pelastuttavan. Niinpä se on aina asettunut puolustamaan tätä polvesta polveen jatkuutua turvallisen tuntuista suloutta. Se kiivailee kirkkonsa säilymisen puolesta siinä, missä elävä usko kiivailee Kristuksen tuntemisen puolesta. Sille riittää, että kaikki jatkuu häiriytymättä ennallaan, sillä alitajuisesti se päättelee näin: ’Koska menneet sukupolvet eivät ole voineet mennä kadotukseen, emme mekään sinne mene, kunhan vain pysytäm-

vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.

En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut, Gal. 2:17, 19-21.

s) Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa. Me rakastamme, sillä Hän on ensin rakastanut meitä, 1 Joh. 4:18, 19.

t) ... Jeesuksella on katoamaton pappeus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti, jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa, Hebr. 7:24, 25.

u) Sillä Hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. ... ”heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista”. Mutta missä nämä ovat anteeksiannetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita, Hebr. 10:14, 17, 18.

v) ”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä”, Joh. 10:27-30.

x) Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseseen.

Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen myös tekevä. 1 Tess. 5:23, 24.

* * *

me puitteet suunnilleen ennallaan'. Ja niin nuokkuu sukupolvi sukupolven jälkeen hengellisessä kuolonunessa khdosta hautaan, Raamatun sanoja suussa, mutta sydämensä Jeesukselta sulkeneena.

Eräs hämmästyttävä tosiasia vanhan luomuksen kristillisyydessä on. Lihallinen kristillisyyden sivistynyt näinä kahtena tuhatena vuotena! Jokaista hengellisen herätyksen uutta hengellistä löytöä on nimittäin seurannut vanhan luomuksen jäljittely-yritys, joka kaikessa nauretavassa epäaitouudessaan on sitten siirtynyt sukupolvelta toiselle, niin että nykyisin valhe kristillisyyden on mitä suvaitsevaisinta ja hyvätahtoisinta ulospäinäkävältä käytökseltään; ei puhettakaan polttorovioista. Suvaitsevaisuudessaan se julkisesti harjoittaa haureutta kaikkien yhteyttä haluavien pimeyden liittoutumien kanssa, niin että maailma ja 'seurakunta' ovat täydellisesti yhtä!

Mutta maailma tulee pian näkemään, mikä hirvittävä peto on tuon valhekristillisen 'sivistyksen' alla. Kun nimittäin laajemmin käsitellään, ettei omatekoinen kristillisyyden voikaan pelastaa ihmistä kadotuksesta eli kun tuo yhden jakeen kristillisyyden havahtuu huomaamaan, että sen teeskennelty hyvyys onkin Jumalan vihollisuutta ja pelkkää saastaa Hänen silmissään, menee siltä näyttelemisen voimat, ja seuraa niin valtava raivostuminen ja viha, ettei sellaista ole maan päällä koskaan ollut eikä koskaan enää sen jälkeen tule. Hylkäämällä totuudenrakkautta, joka Jeesuksen seuraamisessa asuu, ja mieltymällä valheeseen, jonka Jumala salli tulla Raamattuun lisätyksi, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät totuutta rakasta, he ovat itse tuomitsemassa itsensä kadotukseen — elleivät löydä sijaa mielenmuutokseen.

Autuas se, joka uuden luomuksen suunnasta taistelee uskon aseina omaa vanhaa luomustaan vastaan!

Voi niitä, jotka uskosta osallisina asuvat vanhan luomuksen perkeleellisessä kristillisyydessä ja 'hengellisyydessä' lähimmäistensä uskoontuloa ymmärtämättömyydessään ja saarnainnossaan estäen. — Ellei Kristuksen mieli ole käytöstäsi ohjaamassa, on sinun tehtävä pikainen parannus; muuten et ehdi valvovien joukossa tulevaista vihaa pakoon.

Sinä, joka et vielä ole uskossa, vaikka salaa uskotkin! Kuule tämä sana: unohda ihmisten kristillisyyden olemus ja seuraukset ja astu Jeesuksen luo syntymään Jumalan lapseksi Pyhässä Hengessä! Todellinen kristillisyyden on sitä, mitä Jeesus on.

* * *

Olemme nyt määrämättä toimittaneet sen tehtävän, jota varten Jumala meidät n. 5 vuotta sitten kaiskasta muusta irroitti, kouli ja armollaan Kristuksessa varusti.

Jos Herra suo, siirrymme vuoden alusta takaisin maalliseen työhön suoriutuaksemme niistä henkilökohtaisista velvoitteista, jotka silloin jäivät (tulimmehan tempaistuiksi Herran elopellolle kesken liikkeenperustamisen) ja joita emme tänä väliaikana ole voineet hoitaa, koska Kristuksen seurakunnan huutava hengellinen nälkä on vaatinut kaiken aikamme ja kaikki suinkin lienneet varat. Sillä julistusta maailma kyllä oli täynnä, mutta ei sellaista julistusta, joka Jumalan lapsia todella Kristuksessa rakentaa.

Tämä ei suinkaan merkitse sitä, etteikö Jumala muutenkin voisi näitäkin asioitamme hoitaa — onhan Hän kuluneina vuosina runsaalla kädellä lahjoittanut meille koneet käyttöön, toimintapuitteet, varat toimintaan ja toimeentuloon, niin myös kiireellisimpiin velvoitteisiin, ilman että olisimme ihmisiltä mitään pyytäneet — vaan tämä merkitsee, että Hän tahtoo, että olemme uskoville nyt esikuvana siihen, että hekin Jumalan Sanaan keskittymisen ohessa, Jeesuksen paluuta valvovina odottaen, suoriutuisivat kaikista ajallisista velvoitteistaan edessä olevana hyvin lyhyenä työaikana. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte, Room. 13:8.

Hengellisen työmme Kristus-kirkon tehtävissä suoritamme käytännön toimien osalta vapaa-aikanamme — tahtomatta kuitenkaan väistyä Jumalan kasvojen edestä toimittamasta uhripalvelusta teidän hyväksenne, teimmepä sitten käsillämme mitä hyvänsä. Sillä Jeesus tulee pian!

* * *

Kristuksen ristin viholliset

Sillä monet ... vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina, Fil. 3:18.

Mitä ovat nämä Kristuksen ristin viholliset? Ovatko he niitä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, ristiinnaulituksi? Eivät suinkaan; Paavali kirjoitti Filippiin seurakuntalaisille tarkoittaen eräitä heikkäläisistä. On kysymys uskovista.

Syy siihen, että nykyisin on niin vaikea päästä näkemään totuutta tästä kristillisyyden erästä perusasiasta, on siinä, että nykyinen kristikunta lähes 100%:sti vaeltaa Kristuksen ristin vihollisena! Vie jonkin verran aikaa keneltä hyvänsä uskovalta, ennenkuin on rohkeutta nähdä asiat tässäkin kohden sellaisina kuin ne ovat, vaikka Herra olisikin avannut hengen silmät totuuden näkemiseen.

Sillä **Kristuksen ristin vihollisuus = uskonvan itsenäisyys**. Se on sitä, että kielletään vaeluksessa se totuus, että uskova on kuollut itsenäiselle, omatahtoiselle elämälleen Kristuksen ristiinnaulitsemisen yhteydessä. Se on sitä, että kieltäydytään antautumasta Jumalan orjiksi ja kuvitellaan, että synnin orjuudesta olisi joku vähemmän maksava sivutie. Sakramenttikristillisyyden, josta muualla tässä lehdessä on puhe, on juuri Kristuksen ristin vihollisuutta: kuvitellaanhan siinä, että kasteen ja ehtoollisen vastaanottamisella saavutetaan iankaikkinen elämä ilman, että yhtään tarvitsee tinkiä omapäisestä, itsenäisestä elämästä tässä ajassa!

Mutta heidän kohdallaan ei pidä tätä asiaintilaa ihmetellä, sillä heillä ei ole muuta mahdollisuutta; vanha luomus ei kykene elämään ja tahtoansa Jumalalle uhraamaan, sillä lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan, Room. 8:7. Tarvitaan taivaasta syntynyt uusi luomus, ennenkuin ihmisen eteen avautuu valinnan mahdollisuus.

Kristityiksi tekeytyvien Jumalan vihollisten puolesta ei siis kannata murhetta kantaa, sillä he ovat pimeydessään omaan osaansa asetetut. Mutta voi valittujen ja uskovien eksymystä! Valhekristittyjen esimerkki on viekoitellut valtaosan uskovista Kristuksen ristin vihollisiksi. Koko maailma on mielettömän, pinnallisen kristillisyyden lumoissa; tullaan uskoon, mutta ei anneta Jumalalle Kristuksessa hallintavaltaa, vaan säilytetään itsenäisyys ja puuhataan sitten vanhan luomuksen kyvyin Jumalan valtakunnan hyväksi!

Kuka on ymmärtäväinen lukijoiden joukossa? Ettekö käsitä, mikä ansaittu kirous lepää tuommoisen asenteen yllä? Uskotaan synnit anteeksi Jeesuksen ansion kautta, mutta jätetään syntitehdas eloon! Mikä iljettävyys Jumalan silmissä! Mikä valheen röyhkeys!

Sinä voit olla vain jompaa kumpaa: joko olet synnin orja, kuolemaksi, tai sitten olet Jumalan orja, elämäksi. Roomalaiskirjeen 6. luvun ja keissa 16-22 esiintyvä 'palvelija' -sana olisi pitänyt kääntää tarkemmin sanalla 'orja' (vrt. Joh. 8:33, 34). Silloin olisivat monen silmät auenneet näkemään, ettei Jumala tahdo lihaa palvelijakseen, vaan uuden luomuksen omistajan orjakseen. Jumalan palvelijaksi voi kuka hyvänsä uskonnollinen vanha aatami ryhtyä — ja kristikunnan kaaokseksi on ryhtynytkin —, mutta Kristuksen orjaksi kykenee antautumaan vain se, jolla on uusi luomus.

Havahtu, sinä uskoontullut Kristuksen ristin vihollinen! ... joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen, Matt. 10:38, 39. Niin ei myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on (so. joka ei luovu 'itsenäisyydestään' eli joka ei suostu tapahtuneeseen ristinkuolemaansa), voi olla minun opetuslapseni, Luuk. 14:33.

Huomatkaamme tämä: kuolemansa hyväksyminen ja Jeesuksen orjaksi antautuminen ovat sama asia. On kysymys palvonnasta. Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä, Room. 12:1, 2.

... mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden luenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä Hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana — että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun haivattaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni Hänet ja Hänen ylönousemisen voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani Hänen kaltaiseksi saman kaltaisen kuoleman kautta, Fil. 3:7-10. — 'Samankaltaisen kuoleman kautta' on tarkemmin käännettynä 'Hänen kuolemassaan', eli siis: hyväksyessani kuolemani Hänen kuolemassaan, seurattessani Hänen jälkiään Hänen itsensäkieltämisensä tiellä, Hänen askelissaan, tulen tuntemaan Hänet, Hänen ylönousemisen voiman ja Hänen kärsimystensä osallisuuden.

Tästä syystä Paavali sanoo: Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin, 2 Kor. 4:10, 11. Ja Pietari kehoittaa: Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa tekin aseksenne sama mieli — sillä joka lihassa kärsii, se lakkaa synnistä — ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan, 1 Piet. 4:1, 2.

Jumala tahtoo, että kaikki ne, joissa on kipinäkin Hänen Henkeään tallella, rohkaistuisivat täydellisestä armahduksesta kuollessaan antautumaan Hänen omikseen koko sydämeästään. Tämä antautuminen Jumalan hyvyyden näkemisen ja vastaanottamisen kautta on suurinta mahdollista palvontaa, ja juuri sitä Jumala kansaltaan edellyttää. Ilman sitä kiitos ja ylistys on vain valheellista suunsoittoa, joka on Jumalalle kauhistus.

Puolisydämiset ovat pettäjiä, jotka luulevat voivansa jotakin voittaa Jeesuksen tykö tulemalla, mutta arvelevat liikaa menettävänsä, jos kokonaan Hänen omikseen lupautuisivat. Semmoiset eivät voi tulla Jumalan siunaamiksi, sillä he eivät näe valkeuden ja pimeyden yhteensoveltumisen mahdottomuutta, vaan säilyvät laskelmointinsa takia maailman ruhtinaan orjina ja kuljetettavina, hänen palvojinaan itsekkyydessään ja 'itsenäisyydessään'.

Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa, Kol. 3:1-4.

* * *

Julkaisija: Lasarus-veljet, 13330 Harviala

Kristus-kirkon ja Lasarus-veljet ry:n yhteinen tili: HOP/H:linna no. 3300-4-323-3.

Lasarus-veljien kirjapaino, Harviala 1976

Samana päivänä, kun tämän numeron painatus alkoi, toi posti vielä uuden todisteen tuota Matt. 28:19 vastaan. Kirjeen kirjoittaja tosin luuli tukevansa sakramentalismia seuraavalla kertomuksellaan, mutta jokaiselle Herran valaisemalle asia kääntyykin tukemaan sitä totuutta, jonka Jumala juuri on avannut! Niin tässäkin ... *kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat*, Room. 8:28.

”Markukselta puuttui 16. luvun loppu, se päättyi 8. jakeeseen. Monilla seurakunnilla oli käytössään vain yksi evankeliumikirja, ei neljää ollut vielä koottu. Ne, joilla oli vain Markus, valittivat Kirkon johdolle tuota puutosta. Kirkon johto antoi määräyksen eräälle armenialaiselle papille laatia Markuksen evankeliumiin tarvittavat loppuasiat sen mukaisesti, kuin Kirkossa kaikkialla ja myös muissa evankeliumeissa opetettiin. Hänen piti se tehdä yhteenvetona, lyhyesti, omin sanoin. Ja tulos hyväksyttiin.”

Tästä kertomuksesta kirjeen kirjoittaja sitten vetää sen hämmästyttävän johtopäätöksen, että tuo pappi teki työnsä mm. Matteuksen lopun kastekäskyn perusteella.

Mutta rakas ystävä! Jos tuo Markuksen loppu todella tuolla tavalla syntyi, niin ylistys Jumalalle yhdestä Sanalle ja Hengelle kuuliaisesta papista! Sillä jokaiselle, jolla on vähänkin loogista näkökykyä, Pyhän Hengen antamasta valosta puhumattakaan, on selvääkin selvempää, että tuo pappi ei joko tuntenut tai ei ainkaan välittänyt Matteuksen lopun kastekäskystä, vaan todella teki työnsä Jumalan Sanalle ja Pyhälle Hengelle kuuliaisena! Niin ratkaisevasti nämä kastekäskyt eroavat toisistaan jo sanoiltaan, mutta ennenkaikkea hengeltään! — Se 'kirkko', joka on Matteuksen lopun kastekäskyn sorvannut, ei olisi ikinä antanut hyväksymistään Markuksen evankeliumin kastekäskylle; onhan se piikkiä lihassa tämänkin päivän valhekristillisyydelle. — Kirkko, joka sen hyväksyi (100-luvun alussa), oli vielä Kristuksen seurakuntaa, ei paavin valtakuntaa!

* * *

Kuule Sinä, joka jaksoit toivoa meistä hyvää tämän välikuukauden! — Olet varmasti hämmästynyt sitä kiivautta, jolla monet kristityt hyökkäsivät päällemme heti kun ojensimme heille aseet! Mutta tämä oli juuri Jumalan tarkoituskin: paljon sekakansaa kulkee kristittyinä ja uskovina; Jumalan seula erottelee parhailaan ihmisiä paljastamalla heidän sydämensä tilan. Lukemattomat tarttuivat tarjoamaamme sauvaan häikäilemättä; nyt se sama sauva hutkii heitä itseään, niin etteivät tiedä miten suojautuisivat! — Kulkekaa siis te, jotka totuutta rakastatte salatuimpaan saakka, rohkeina avoimin silmin ja rukoilkaa vastustajien puolesta; ehkäpä Jumala antaa monille heistä armon parannuskentekoon ja Jumalan Sanan ja Hengen alamaisuuteen! 2 Tim. 2:23-26.

* * *

Uskossa ja pyhityksessä kasvaminen on sitä, että ihminen oppii yhä vapautuneemmin tunnustamaan rikkomuksensa Jumalan ja ihmisten edessä eli nöyrytykseen sellaiseen asemaan, jossa ei enää odoteta itsestä, so. lihasta, luonnollisesta minästä, löytyvän mitään hyvää, vaan pidetään selviönä, että syy johonkin yksityiseen lankeemukseen löytyy itsestä, ei enää olosuhteista eikä lähimmäisistä. Seurauksena tästä yhä välittömämmästä nöyryytymisestä itsensä tuomitsemiseen on sitten se, mitä kaivataan: enenevä ero synnintekemisestä. Armonalaisuutensa käsittämisen lujittumistaan lujittuessa uskova yhä pelottomammin uskaltaa itsensä tuomitaa. Silloin totuus voittaa ja vapautuminen kahleista lisääntyy. Kaikki tämä tapahtuu uskon kautta Jeesuksen Kristuksen lunastustyön ja ylösnousemuksen voimaan. — Jos uskova tuijottaa vaellukseensa toivoen siitä tulevan yhä täydellisemmän ja jos hän tätä ikäänkuin itseltään vaatien odottaa, ei hän uskalla rikkomuksiaan välittömästi tunnustaa, vaan hän on joutunut lihan pyhittämistä yrittämään. Vain täyden armahduksen uskossa omistaminen vapauttaa uskovon pelottomaan itsensä tutkimi-

seen ja tuomitsemiseen; 1 Piet. 2:1-3; 1 Kor. 11:31, 32; Room. 6:14.

* * *

”Maailma ja sen jumala eivät voi eivätkä tahdokaan sietää oikeaa Jumalan Sanaa; oikea Jumala taas ei tahdo eikä voi vaieta. Mitä muuta voi maailmassa syntyä kuin melskettä, kun nämä molemmat jumalat taistelevat keskenään!

Kun siis tahdotaan tyynnyttää tämä melske, merkitsee se aivan samaa kuin että tahdotaan poistaa Jumalan Sana ja asettaa sen tielle tokeet. Jumalan Sana tulee, aina kun se tulee, muuttamaan ja uudistamaan maailmaa. Mutta pakanallisetkin kirjailijat todistavat, että olojen muutokset eivät voi tapahtua ilman liikehtimistä, ilman häiriöitä, jopa ilman verenvuodotusta. Kristittyjen asiana on siis odottaa kaikkea tätä ja ottaa se vastaan malttavin mielin, niin kuin Kristus sanoo: *Kun saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista, älkää peljästykö, sillä tämän täytyy ensin tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu* (Matt. 24:6). Ellen minä näkisi noita melskeitä, minä väittäisin, että maailmassa ei ole Jumalan Sanaa; mutta nyt kun minä näen, minä olen sydämeni pohjasta iloinen, vuorta varmempana siitä, että paavin valtakunta liittolaisineen on kukistuva, sillä nyt liikkeelläoleva Jumalan Sana on käynyt etupäässä sen kimppuun. ... Tämän melskeen alku ja jatkuminen on Jumalalta, eikä se ole lakkaava, ennen kuin se tekee kaikki Sanan vastustajat katujen loaksi!”*

Kuka mahtoi kirjoittaa tuon ylläolevan? — Rakas veljemme Martti Luther!

Niin se on kuin Herrassa kirjoitit! Muutaman vuosisadan ajan tässä oli vähän hiljaisempaa, mutta nyt on Sana taas lähtenyt vastustajia kaatamaan, ylistys Jumalalle ja Karitsalle! — Tuo kasteasia oli siihen aikaan tosi hankala paikka, mutta — kiitos Jumalan — ihmeen hyvin siitä selvisit, vaikka Jumalan aika tämän salaisuuden paljastumiseen ei silloin vielä ollutkaan. — Sillä niinhän se on, että sylilapsi uskoo, jos hän on Jumalan valittu aikojen alusta; vaikeudet tulivat siinä, kun jumalattomat rupeivat lapsiaan kastattamaan, ja siinä, kun uudestisyntyminen erotettiin tajuudesta uskosta.

Mitä mahtaisit muuten tehdä, jos näkisit tuon nimissäsi kulkevan kirkon nykytilan? — Kyllä tiedämme. Sinä oksentaisit heidän päälleen merkiksi Jumalalta; Ilm. 3:16.

*) 'Sidottu ratkaisuvälillä', ss. 38, 39.

* * *

Älköön muuten kukaan uskovista erehtykö käsittämään väärin tulevia tapahtumia ev. lut. kirkossa. Sillä sen jäsenet tulevat lisäämään kirkossakäyntiään, jumalanpalvelusten taiteellisuus ja muodollinen kauneus enenee, tapahtuu tietynlainen 'vapautuminen', jopa 'karismaattista' innostusta ilmaantuu, jne. Ymmärtämätön katsoo sitä ihmetellen ja saattaa käsittää sen Jumalan siunaukseksi. Mutta sitä se ei ole; sillä kyseessä on Jumalan tuomion alaisena tapahtuva valheellinen piristymisen, aivankuin pian kuolevan potilaan poskien rusotus, pettävä elpyvän elämän merkki. — Sentähden: *Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisitte kärsiä hänen vitsauksistansa*, Ilm. 18:4.

* * *

Kun olimme 9.11. varmistuneet siitä, että huomenna käymme jättämässä eroamisilmoituksemme, lähetti Jumala ikäänkuin pisteeksi päätöksellemme erään hengellisesti täysin kuolleen papin käymään luonamme. Näin tuli samaan aikaan osoitetuksi kuoleman löyhkä ev. lut. kirkon sekä ylä- että alapäässä. Tapahtui jälleen kerran niinkuin profeetta Jesaja ennusti: *Mutta kansa ei palannut kurittajansa tykö, eivätkä he etsineet Herraa Sebaotia. Sentähden Herra katkaisi Israelilta pään ja hännän, palmunlehvän ja kaislan, yhtenä päivänä. Vanhin ja arvomies on pää, mutta profeetta, joka valhetta opettaa, on häntä. Ja tämän kansan johtajat tulivat eksyttäjiksi, ja johdettavat joutuivat hämminkiin*, Jes. 9:12-15.

* * *

Yhteenveto artikkelista "Voitto valheesta:"
(kts. Kristus-Sanomat 18, 19 ja 11.)

Olemme siis tähän mennessä tulleet Jumalan johdattamina seuraavaan käsitykseen seurakunnan alkuaikojen kasteopetuksesta:

1) Alkuevankeliumeissa ei ollut lainkaan kastekäskeyjä, koska

2) Jeesus ei asettanut vesikastetta, vaan sanoi: *Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä*, Apt. 1:5; kts. Luuk. 3:16.

3) Markuksen evankeliumin lopun kastekäskey on muotoiltu n. 100-luvun alussa Pyhässä Hengessä Sanan pohjalta; se on siis Herralta Jeesukselta Hengessä vastaanotettu.

4) Matteuksen evankeliumin lopun kastekäskey on muotoiltu myöhemmin tai aikaisintaan samoihin aikoihin kuin Markuksen ev. kastekäskey. Se ei perustu Sanaan eikä Pyhän Hengen todistukseen, vaan on niiden kanssa täydellisessä ristiriidassa; ja se onkin valheen hengestä syntynyt.

5) Uuden liiton kaste on Sanan ja Pyhän Hengen kaste; tätä tarkoittavat Markuksen ev. lopun sanat *joka uskoo ja kastetaan*. — Kun Paavali sanoo: *yksi Herra, yksi usko, yksi kaste*, Ef. 4:5, tarkoittaa hän tässä kasteella Hengen kastetta; *olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi*, 1 Kor. 12:13.

6) Johanneksen kasteen ja Jeesuksen kasteen esimerkin pohjalta kastettiin uskootulleet alusta alkaen vesikasteella, jonka hengellinen tarkoitus on julkinen tunnustautuminen vanhan luomuksen kuolemaan. Israel (so. uusi luomus) kulkee kuivana meren läpi, mutta egyptiläiset (so. vanha luomus) hukutetaan. — Todellisuudessa kaikki Jumalan kansa on vanhan luomuksen osalta Jeesuksen kanssa, Hänen lihansa kautta, upotettu Jordaniin, ristiinnaulittu Golgatalla ja uudessa luomuksessa Hänen kanssaan ylösnoussut elääkseen Pyhässä Hengessä Jumalalle. Sentähden

7) todellinen vesikaste on se, että uskova ottaa ilosanoman vanhan luomuksensa kuoleman uskossa vastaan. Sana Jeesuksen sijaisuhrista pesee silloin hänen omantuntonsa puhtaaksi Jumalan edessä. Kts. vihmontavesi ja uusi henki Hes. 36:25-27.

Tämän sanoo Pietari kirjeessään seuraavasti: "Minkä vertauskuvan mukaan meidätkin nyt pelastaa kaste — ei lihan saastan poispaneminen," (eli siis: ei ulkonainen vesikaste) "vaan hyvän omantunnon pyytäminen Jumalaa kohtaan, Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta" (eli siis: sisäinen vesikaste, uskossa Jeesuksen lunastustyön täydellisyyteen). 1 Piet. 3:21; tarkennettu käänös alkukielestä.

8) Jos siis joku Kristuksen Hengestä osalliseksi tullut uskoo kuolemansa vanhalle elämälle (itsekkyydelle jne.) tapahtuneeksi tosiasiksi ja hänen vaelluksensa suunta (ei tietenkään täydellisyys) todistaa hänen uskonsa puolesta, on hän vesikasteella kastettu uskon kautta, vaikka ei olisikaan tullut vesikasteella ulkonaisesti kastetuksi. Sillä sydämen usko on juuri se vesikaste, jolla taivaalliset puhdistetaan. *Sillä Hän puhdisti heidän sydämensä uskolla*, Apt. 15:9; ... *puhdistaa sen, vedellä pesten, Sanan kautta* (tarkempi käänös: "Sanan vedellä pesten"), Ef. 5:26. — Vesikaste on siis uskon vertauskuva, johon sakramentalistit panevat turvansa, kun eivät voi elävää uskoa sydämensä paatumuksen tähden vastaanottaa. He perustautuvat vertauskuvaan, vaikka uskon todellinen kohde, Jeesus, on jo ilmestynyt.

9) Jos joku, joka on ulkonaisesti vesikasteella kastettu, ei uskossa omista kuolemaansa, ja hänen vaelluksensa todistaa tämän uskottomuuden Jumalan Sanalle, ei häntä hänen kasteensa mitenkään auta, vaan hänen kasteensa Jumala lukee kastamattomuudeksi.

10) Siis: jos joku on sisällisesti uskolla eli Sanan vedellä pesty, hän on todellisesti vedellä kastettu. *Te olette jo puhtaat sen Sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut*, Joh. 15:3. Jos joku on ulkonaisesti vedellä kastettu, mutta h-

nen sydämensä ei ole tullut Sanan uskossa omistamisen kautta pestyksi, häntä ei ole vedellä kastettu.

Ulkonainen aineessa tapahtunut vesikaste on täydellisen voimaton puhdistamaan kenenkään omaatuntoa, käytettiinpä siinä yhteydessä sitten miten paljon Raamattua hyvänsä — se tulokoon selkeästi julistetuksi — ellei Sanan uskossa omistaminen ihmisen sisintä pese; Matt. 23:25, Room. 8:10, 11.

Nykyisessä tilanteessa, kun lähes kaikki uskootulleet ovat jo lapsena vedellä kastetut, ei ole tarpeen uusi vesi, vaan nyt on tarpeen sydämen peso Jumalan Sanalla ja Pyhässä Hengessä, että tulisimme Jumalan edessä niin "vedellä" kastetuiksi, kuin vertauskuvan hengellinen totuus vaatii. — Nyt ei tarvita lisää vettä, vaan todellinen sydänten kääntyminen Egyptistä Jumalan puoleen.

Olemme edellä korostamalla korostaneet Sanan veden sisällistä uskossa tapahtuvaa pesuvoimaa ja Hengen kasteen välttämättömyyttä. Tästä huolimatta olkoon jokainen todellinen uskoinen vapaa menemään ulkonaiselle vesikasteelle Herran nimeen, kunhan vain ei sitten pane turvaansa tähän kasteeseen, joka on vain vertauskuva, vaan Sanan ja Hengen kasteesta osalliseksi tullessa Jeesukseen Kristukseen. Katsokoon semmoisessa tapauksessa myöskin kenen kastettavaksi antautuu, sillä monenlaista kastajaa on liikkeellä; ... *äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana*, 1 Tim. 5:22. — Meitä ei Jumala ole vesikasteelle lähettänyt, mutta Sanan ja Pyhän Hengen kasteesta olemme muittenkin siunaukseksi runsaasti tulleet osallisiksi, emme tekojemme ansiosta, vaan armosta, Jumalan päättämän mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

* * *

Luopuneen rukous

(Saatu Hengessä kesällä -72)

Kerran mä löysin Sun, ystävän ylhäisen,
Karitsan kaivatun, Sovittajan.
Silloin mä riemuitsin,
silloin mä ymmärsin,
kaikesta tiesin: Sinussa vain
turva on taivainen taisteluissain.

Miks sitten lankesin maailman rientoihin,
miks väistyi uskoni, käsitä en.
Vuodet jo kymmenet
hukkaan on vierineet,
murtunut mieli saaliinain ain;
tyhjiyttä, turhaa kaikki on vain.

Oi Jeesus armahda, annathan anteeksi!
Huudan Sun puoleesi: armahda mua!
Lähetä Henkesi,
opeta Sanaasi,
annathan rauhas takaisin viel,
annathan rauhas takaisin viel!

*

Katso Herran vastaus: Jer. 3:11-18.

* * *

Suomalainen! Katso totuutta suoraan silmiin kun kysymme sinulta: Milloin Sinua on seurakuntasi taholta vaadittu kääntymään ehyellä sydämellä Jumalan puoleen
päästäksesi kristillisyyden alkuun

uudestisyntymiseen uskossa ja Pyhän Hengen osallisuudessa? — Jos vastauksesi on: "Ei milloinkaan!" niin me kysymme Sinulta: Mikä se semmoinen seurakunta sitten on? — Vastamme puolestasi: Se on saatanan synagooga; se on Sinun sielusi asian pettäjä.

Älä enää suostu petettäväksi, vaan käänny koko sydämeäsi Jumalan puoleen, niin saat lahjaksi uskon syntiesi anteeksisaamiseen Jeesuksen uhrikuolemassa. Ano sitten Pyhän Hengen osallisuutta; sillä ilman pyhitystä ei kukaan ole näkevä Jumalaa.

* * *

Lähetämme tällä kertaa poikkeuksellisesti vain yhden lehden, sillä mieletöntä on tuhottavaksi enempää lähettää! — Mutta jos saat Pyhän Hengen todistuksen, tilaa meiltä vapaasti menekin mukaan lisää!

* * *

Lähetyskäsken alkuperä Pietarin näyn valossa

1 Kor. 1:19.

Joh. 3:27.

Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas astian, ikäänkuin suuren linnavaatteen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan. Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja. Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö". Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista". Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi". Tämä tapahtui kolme kertaa, Apt. 10: 11-16.

Pietarin näkemä näky merkitsi esikuvallisesti, että Jeesuksessa Kristuksessa Jumala oli poistanut sen erottavan väliseinän, vihollisuuden, joka Jumalalle erotetun kansan eli juutalaisten ja pakanain välillä lain mukaan oli. Tästä Paavali kirjoittaa selkeästi mm. efesolaiskirjeessään: Sillä Hän (Jeesus) on meidän rauhamme, Hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden, kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsensä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuollettaen itsensä kautta vihollisuuden.

Ja Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; sillä Hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.

Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleksi Herrassa; ja Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä. Ef. 2:14-22.

Tämän saman sanoman Pietari käsitti näkemäänsä näkyä seuraavien tapahtumien yhteydessä. Niinpä hän todistaakin pakanan-Korneliuksen talossa: "Te tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisien kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi. Sentähden minä vastaansanomatta tulinkin, kun minua noudettiin", Apt. 10:28, 29. Ja hetkeä myöhemmin hän huudahtaa: "Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka Häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on Hänelle otollinen", Apt. 10: 34, 35.

Mutta mitä tämä Luukkaan tallettama historia muon oheassa todistaakaan!? Sen yksinkertaisen tosiasian, että Pietarille ilmoitettiin tässä ensi kertaa, että evankeliumi oli tarkoitettu pakanoillemme, niille heistä, jotka vanhurskautta janoavat! Eli siis: tämä kertomus todistaa vakuuttavasti ja vastaansanomattomasti, että Jeesuksen suuhun pannut lähetyskäskyt Markuksen ja Matteuksen evankeliumien lopussa, ovat myöhempiä lisäyksiä. Vaikka emme aikaisemmin olisikaan laajasti tätä jo muilla perusteilla todistaneet, tämä yksi ainoa kertomus riittäisi asian todistamaan! Ylistys Jumalalle, joka avasi silmämme tämän kaikkien nähtävissä olleen todistuksen hengelliseen näkemiseen ja käsittämiseen! — Jeesuksen seurassa vaeltaaneet apostolit eivät saaneet Jeesukselta varsinaista lähetyskäskyä missään vaiheessa, vaan vasta Paavalille se annettiin; mutta tästä myöhemmin.

Uutinen Korneliuksen perheen uskoontulosta levisi kulovalkean tavoin kaikkialle ja laajalle ympäristöön. Myös apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuuluivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan Sanan. Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa".

Niin Pietari selitti heille alusta alkaen asiat järjestänsä ja sanoi: "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikäänkuin suuri linna-vaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni. Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja. Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö'. Mutta minä sanoin: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'. Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'. Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen.

Ja katso, samassa seiso sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni. Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani.

Me menimme sen miehen taloon, ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi'.

Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin alussa meidänkin päällemme. Silloin minä muistin Herran sanan, jonka Hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'.

Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"

Tämän kuultuansa he ihastuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillemme antanut parannuksen elämäksi". Apt. 11:1-18.

Tämä Pietarin selvitys ja jo sen selvityksen tarpeellisuus osoittaa, kuinka uuden uutukaisesta asiasta tässä kaikille ympärileikatuille, niin apostoleille kuin muillekin, oli kysymys. Täydellisesti on näin poissuljettu se mahdollisuus, että Jeesus olisi heille sanonut: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla jne.", Matt. 28:19. — Sillä jos he olisivat tästä itseltään Herralta näin kuulleet, ei Pietarin lähettämässä pakanaperheeseen evankeliumia julistamaan olisi ollut mitään erikoista — itse asiassahan koko apostolijoukko olisi epäilemättä ollut jo täydessä lähetystyössä kuka missäkin Herransa nimenomaiselle käskylle kuuliaisina! Mutta nyt pä olikin tosiasia se, etteivät he ennen Pietarin näkyä ja kokemusta tienneet pakanain tykö menemisen asiasta yhtään mitään. Tämän olemme edellä Jumalan armosta tyhjentyvästi Jumalan aidolla ja alkuperäisellä, Apostolien teoista poimitulla sanalla osoittaneet.

Kun Paavali sitten oli kutsuttu varsinaiseksi lähetystyöntekijäksi Jeesuksen ilmestyksen kautta, syntyi pakanaseurakunnissa valheapostolien vaikutuksesta sekaannusta Paavalin arvovallasta ja ympärileikkauksen välttämättömyydestä. Tästä syystä Paavali lähti Jerusalemiin apostolien tykö asiaa selvittämään ja hän kertoo tästä matkastaan myöhemmin galatalaiskirjeessään mm. seuraavaa: Ja nuo, joita jonakin pidettiin — millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön — nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään enempään, vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille — sillä Hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain

keskuudessa — ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväänä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn merkiksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen, Gal. 2:6-9.

Näin siis edelleen todistuu se, ettei ensimmäisiä apostoleita Jeesuksen käskyllä lähetetty pakanamaihin. Matteuksen evankeliumin lähetyskäsky on antikristuksen hengen tuote, orastavan paavilaisuuden maailmalliseen hallintavaltaan tähtäävä röyhkeä lisäys ja raamatunväärennös. Pietarille tosin annettiin erityistehtäväksi viedä pelastuksen sana Korneliuksen perheelle, Apt. 15:7-18, mutta vasta Paavalin, Jumalan armosta tapahtuneen, uraa aukovan työn jälkeen laajeni muiden apostolien suora vaikutus pakanamaailmaan.

Edelläkäsitlemämme asettaa myös kaste-käskyn, josta aikaisemmin olemme laajasti kirjoittaneet, entistäkin selvemmin ihmiskeksintöjen joukkoon. Meidän on suorastaan pyydyttävä julkisesti Pietarilta anteeksi, että olemme tässä yhteydessä asettaneet hänen käsityskykynsä kyseenalaiseksi. Sillä todennäköisempää on, että sama henkilö, joka sai aikanaan tehtäväkseen Matteuksen lähetyskäskyn sorvaamisen, on myös sormeillut Apostolien tekojen kirjaa ja pannut mm. Pietarin suuhun sanoja, joita hän ei ole koskaan lausunut. Tämä on tilanne mm. Apt. 10:46-48 kohdalla, alkaen sanoista: Silloin Pietari vastasi ... Todisteena tämän väitteemme puolesta ovat mm. tässäkin artikkelissa mainitut Pietarin sanat, joissa hän ei sanallaakaan viittaa vedellä kastamiseen, päinvastoin hän toteaa: "Silloin minä muistin Herran sanan, jonka Hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'. Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?" Apt. 11:16, 17.

Ihmisten tekemä lähetyskäsky vetoaa ihmisiin. Tämän seurauksena on tälläkin hetkellä lähetystyössä suunnaton joukko ihmisiä, joille Jeesuksen askelissa kulkeminen ja kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta puhdistuminen on täydellinen arvoitus. "He juoksevat, vaikka minä en ole heitä lähettänyt", sanoo Herra. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! Matt. 23:13, 15.

Sillä se on taivaan valtakunnan sulkemista ihmisiltä, että tukahdutetaan Pyhän Hengen osallisuuden jano Jumalan valituilta vakuuttelemlalla, että kaikki on kasteessa täytetty. Ja se on käännynnäisten ja helvetin lasten tekemistä, että pakanat tehdään kastamalla "Jumalan lapsiksi", vaikka vasta elävä Jumala-yhteys on Jumalan lapseuden todiste.

Onko nyt siis kaikki lähetystyö vääryyttä? Ei suinkaan! Evankeliumi on tarkoitettu kaikille Isän kotiin kaipaaville; henkilöön tai kansaan ei katsota. Mutta kysymys on siitä, että väärennetty lähetyskäsky on kautta monien vuosisatojen innostanut ihmisiä omavoimaiseen toimintaan, jonka hedelmät ovat kaikkea muuta kuin Jumalan siunaamia. Lähetystyöhön älköön sentähden enää lähtekö yksikään, jota Jumala ei nimenomaan lähetä; älköönkään muutakaan tointa seurakunnassa hoitako sellainen, jota Jumala ei ole juuri siihen tehtävään suositellut ja asettanut. Sillä enemmistövalta ja äänestyskäytäntö seurakunnassa johtaa auttamattomasti vanhojen aatamien ylivaltaan.

Voitto valheesta on jälleen edistynyt yhden askeleen. Ylistys Jumalalle ja Karitsalle, aina ja iankaikkisesti! — Totisesti; Jeesus tulee pian! — Amen. Tule Herra Jeesus!

* * *